

“Déu ens condueix sense pauses”

Mentre hi ha lluita, lluita ascètica, hi ha vida interior. Això és el que ens demana el Senyor: la determinació de voler estimar-lo amb obres, en les petites coses de cada dia. Si has vençut en allò que és petit, també venceràs en allò que és gran. (Via Crucis, 3a Estació, n. 2)

22 d'octubre

Us haig de prevenir contra un parany, que Satanàs —aquest sí que

mai no fa vacances!— no deixa de fer servir per arrencar-nos la pau.

Potser en algun instant s'insinua el dubte, la temptació de pensar que un retrocedeix lamentablement, o que amb prou feines avança; fins i tot arriba a cobrar força el

convenciment que, malgrat la punya per a millorar, encara empitjora. Jo us asseguro que, d'ordinari, aquest judici pessimista reflecteix solament una falsa il·lusió, un engany que convé de rebutjar. (...) Recordeu-vos que la Providència de Déu ens mena sense pauses, i no ens escatima el seu auxili —amb miracles portentosos i amb miracles menuts— per fer anar endavant els seus fills.

Militia est vita hominis super terram, et sicut dies mercenarii, dies eius, la vida de l'home a la terra es milícia, i els seus dies transcorren amb el pes del treball. Ningú no s'escapa d'aquest imperatiu; tampoc no se n'escapen aquells poltrons que es

resisteixen a assabentar-se'n;
deserten les files de Crist, i s'afanyen
en altres bregues per satisfer la
ganduleria, la vanitat i les ambicions
mesquines; són esclaus dels seus
capricis. (...)

Renoveu cada matí amb un *serviam!*
decidit —us serviré, Senyor!—, el
propòsit de no cedir, de no caure en
la peresa o en la desídia, d'afrontar
els afers amb més esperança, amb
més optimisme, ben persuadits que si
en alguna escaramussa hem estat
vençuts, podrem superar la buidor
amb un acte d'amor sincer. (Amics
de Déu, 217)